

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ مارچ ۲۰۲۱

کاهش فشار در کابل و افزایش آن در ولایات!

یکشنبه- ۲۴ حوت ۱۳۹۹ - کابل: هرگاه مدت زمان ۴ ماه گذشته را به حساب میزان فشار بر ولایات مورد مطالعه قرار دهیم، دیده می شود که بعد از تزئید خشونت با برنامه و هدفمندانه طالب و رقبای دولت دست نشاند، و زدودن امنیت و به اقتضای کشاندن نظم در شهر کابل و از طریق "خس دزدی" ها جنگ روانی شدیدی را علیه باشندگان کابل، پیش بردن، دولت دست نشاند سرانجام مجبور شد، معاون اول ریاست جمهوری را که انسان متفرعن، خودخواه و لافوکی بیش نیست مأمور مبارزه با آن وضعیت نماید.

"امراالله صالح" که هراس از سرنوشت "دوستم" خواب از چشمانش ربوده بود، این وظیفه را با کمال میل پذیرفته، طبق معمول شروع کرد به مبارزه با "خس دزدی". رقبای دولت دست نشاند که نمی خواستند "صالح" در آن امر نام و نشانی برای خودش کمائی نماید، با تغییر تکتیک، جهت زدودن امنیت و سایه مرگ و نا امنی را بر شهر کابل گسترده، به جای "خس دزدی" ها عملیات انتحاری، کارگذاری انواع مین، حملات خودکشانه جمعی مانند حمله بر پوهنتون و کشتار بیدریغ دو قشر از آن ساکنان کشور که مرگ شان سروصدا ایجاد می نماید یعنی ملا های سرکاری و اهل رسانه ها را در دستور کار قرار دادند.

امری که در واقعیت امر شهر کابل را در چنان وضعیت امنیتی قرار داد که خط مقدم جبهه جنگ در مقایسه با آن حیثیت عقبگاه و استراحتگاه عساکر را پیدا نموده، دولت دست نشاند و کوتوال جدیدش را به آماج حملات مردم و مرکز ثقل نفرت شهریان کابل مبدل ساخت.

دولت دست نشاند علی رغم ناکامی اش در مبارزه رویاروی با این وضعیت، قادر شد با بسیج تمام نیروهای تبلیغاتی اش در داخل و خارج از افغانستان، شکست نظامی اش را به یک پیروزی تبلیغاتی علیه طالب مبدل سازد. امری که تا حد زیادی بدان توفیق یافته، در این اواخر کمتر نهاد ملی و بین المللی است که بر مبنای همان تبلیغات، حکم به جنایتکاری طالب صادر ننموده و خواهان آتش بس نشده باشد.

در چنین فضائیت که تقریباً از ده روز بدین سو، ضمن آن که از درجه فشار قبلی بر کابل مقداری کاسته شده، به موازات کاهش فشار بر کابل، عکس آن در ولایاتی مانند ننگرهار، هرات، قندوز، هلمند، پروان، بلخ، بادغیس و ارزگان بر فشار افزایش به عمل آمده، کمتر روزیست که در یکی و یا چند شهر ذکرشده، انفجار، انتحار و ترور صورت نگیرد.

این کاهش و افزایش فشار و انتقال میدانهای گرم از یک منطقه به منطقه دیگر، در عین حالی که توانمندی رقبای مسلح دولت دست نشانده را در ظرفیت ارتجاعیت آنها نشان می دهد، می تواند در عقب خود گذشته از آن که تزئید نفرت همگانی را در سایر ولایات از دولت دست نشانده باعث می گردد، از لحاظ نظامی نیز می تواند برنامه های زیرکانه تری به منظور فریب دولت دست نشانده و وادار ساختن آن به انتقال قواء از یک جای به جای دیگر و به دام انداختن آنها نیز باشد.

هموطنان گرامی!

صرف نظر از این که دولت دست نشانده خود در مقابل این تغییر محل فشار از خود چه عکس العملی نشان می دهد برای ما به مثابه شهروندان این کشور، این نکته می باید به بخشی از وجدان ما مبدل شده باشد که خون تمام شهروندان کشور در هرکجائی که زندگی دارند می خواهد کابل باشد یا پروان، قندهار باشد یا هرات، ارزگان باشد یا بادغیس و ... از تقدس مساوی و مشابه برخوردار بوده، نباید به این دل خوش کنیم که با کاهش فشار بر کابل، گویا وظیفه ما را انجام داده ایم، بلکه می باید آگاهانه و شجاعانه به رزم افشاگرانه ما ادامه داده زبان باشندگان قسماً بی زبان کشور در سایر ولایات نیز باشیم و به طالب و بقیه رقبای مسلح دولت دست نشانده اجازه ندهیم تا هموطنان بیگناه و مظلوم ما را به قتل برسانند و از انعکاس صدای آنها نیز جلوگیری نمایند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!